

MINISTERIET FOR OFFENTLIGE ARBEJDER

Den 29. januar 1965.

Notat vedrørende fiskeriorganisationernes protester imod stigningen i havne- og brotaksterne og ministeriet for offentlige arbejders stilling hertil.

Fiskeriorganisationernes protester imod havne- og brotaksterne m. v. går tilbage til 1963, hvor havnelovskommissionens takstudvalg i betænkning af 25. marts 1963 indstillede til ministeriet, at der til dækning af et beregnet merindtægtsbehov på 6-7 mill. kr. for de betydende købstadkommunale havne gennemførtes en generel forhøjelse af de midlertidige tillæg til skibs- og vareafgifterne fra henholdsvis 15 pct. til 35 pct. og 15 pct. til 25 pct. Endvidere blev det indstillet, at areallejetaksterne blev forhøjet med 50 pct., da en forhøjelse af disse takster måtte antages at have gunstige havnepolitiske virkninger, ligesom areallejetaksterne slet ikke havde fulgt med prisudviklingen. Merindtægterne ved forhøjelserne på de to områder var beregnet til nogenlunde at fordele sig med halvdelen til hver.

På grund af den såkaldte helhedsløsning blev disse takstforhøjelser først gennemført pr. 1. juli 1964, for areallejetakstforhøjelserne dog først pr. 1. oktober 1964. I statshavnene er skibs- og vareafgiftstillægget normalt 10 pct. højere end i de købstadkommunale havne. Her gennemførtes i øvrigt tilsvarende forhøjelser, idet dog vareafgiften af fersk fisk *uændret* blev fastsat til 2 pct. af værdien uden tillæg.

I henvendelserne fra fiskeriorganisationerne gik man ind for, at vareafgiften af fersk fisk overalt i Danmark skulle nedsættes til 1 pct. af værdien, samt at areallejetaksterne ikke skulle forhøjes. Organisationernes argumentation herfor var hovedsagelig, at fiskeriets situation var vanskelig, samt at det måtte være en samfundsopgave at udbygge havnene.

Ministeriet har under forhandlinger med organisationerne afvist de fremførte synspunkter og bl. a. anført følgende:

1. Efter det for ministeriet oplyste er dansk fiskeris økonomi efter en stærk forringelse på ny i opgang fra 1962. Der er i øvrigt intet særligt, der taler for, at eventuel statsstøtte til fiskeriet i givet fald skulle ydes i form af større statstilskud til fiskerihavnene.
2. Forhøjelsen af areallejetaksterne findes særdeles velbegrundet. Man har således endog overvejet en forhøjelse på 100 pct., men i øvrigt må fiskeriet på dette område dele lige vilkår med andre areallejere på havnene. Da det egentlige fiskeris arealbehov ikke er stort, kan forhøjelsen ikke antages at have større betydning set i forhold til erhvervets samlede udgifter.
3. Det er ministeriets principielle standpunkt, at fiskerihavnenes økonomi bør hvile i sig selv, og med det betydelige underskud, der er på fiskerihavnenes drift set under ét, er der ingen mulighed for nedsættelse af de pågældende afgifter.

Man skal i denne forbindelse henvise til, at statens tilskud til driften på finanslovforslaget for 1965-66 er opgjort til ca. 7 mill. kr.

For de mere betydende statslige fiskerihavne fordeler underskuddet (overskuddet) sig på driften i 1965-66 således:

Frederikshavn	÷ 1.342.400 kr.
Skagen	+ 909.000 -
Hirtshals	+ 107.400 -
Thyborøn	÷ 298.200 -
Hvide Sande	÷ 571.300 -
Esbjerg	÷ 2.988.000 -

Med hensyn til de på statshavnene opkrævede afgifter for benyttelse af statens fiskeauktionshaller skal man endvidere oplyse, at der, uagtet statshavnenes